

**PROJEKT: SYMULACJA AGENTOWA BITWY POD
ZBOROWEM (1649) Z UWZGLEDNIENIEM WPŁYWU
TERENU I WARUNKÓW ATMOSFERYCZNYCH**

**KOD KURSU: 120-ISI-1S-777
PRZEDMIOT: SYMULACJA SYSTEMÓW DYSKRETNYCH
(SSD)**

Autorzy projektu

Patrick Bajorski

Jan Banasik

Gabriel Filipowicz

Opiekun projektu

prof. dr hab. inż. Jarosław Wąs

EAIIIB / Katedra Informatyki Stosowanej
Akademia Górnictwo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w
Krakowie
Kraków, Polska

09 stycznia 2026

Spis treści

1 CEL I ZAKRES PROJEKTU	1
1.1 Cel projektu	1
1.2 Oczekiwane rezultaty	2
2 CHARAKTERYSTYKA PROBLEMU	3
2.1 Tło historyczne i teoretyczne	3
2.2 Przegląd literatury	3
3 DANE PORÓWNAWCZE I WEJŚCIOWE	4
3.1 Dane wejściowe symulacji	4
3.1.1 Pełna charakterystyka jednostek	4
3.1.2 Mapa i teren	5
4 MODEL FORMALNY	6
4.1 Szczegółowy model zachowania agenta	6
4.2 Algorytm ucieczki i regeneracji	8
5 REALIZACJA PRAKTYCZNA	10
5.1 Założenia projektowe	10
5.2 Komponenty sprzętowe	10
5.3 Oprogramowanie	11
5.3.1 Język programowania i środowisko	11
5.3.2 Wykorzystane biblioteki (Backend)	11
5.3.3 Technologie webowe (Frontend)	12
5.4 Instalacja i uruchomienie	12
5.5 Szczegóły implementacji	13
5.5.1 Struktura projektu	13
5.5.2 Kluczowe algorytmy i mechanizmy	14
6 REZULTATY SYMULACJI	15
6.1 Wpływ warunków pogodowych (Scenariusz 2: Obrona Wałów)	15
6.1.1 Pogoda słoneczna (Warunki bazowe)	15

6.1.2	Ulewny deszcz	16
6.1.3	Gęsta mgła	16
6.2	Eksperymenty syntetyczne	16
6.2.1	Eksperiment: Siła Ognia (Firepower)	17
6.2.2	Eksperiment: Mobilność (Mobility)	17
6.2.3	Eksperiment: Jakość vs Ilość (Quality vs Quantity)	17
7	DYSKUSJA WYNIKÓW	18
7.1	Interpretacja wpływu pogody na wynik bitwy	18
7.2	Analiza jednostek w świetle eksperymentów	18
7.2.1	Fenomen Dragonii	19
7.2.2	Mit Husarii potwierdzony	19
7.2.3	Krytyczna masa piechoty	19
7.3	Ograniczenia modelu i anomalie	19
7.4	Podsumowanie	20
8	PODSUMOWANIE	21
Bibliografia		22

1. CEL I ZAKRES PROJEKTU

1.1 Cel projektu

Celem głównym projektu jest opracowanie i implementacja symulacji agentowej (ABM – Agent-Based Modeling) historycznej Bitwy pod Zborowem, która miała miejsce w 1649 roku. Projekt ma na celu zbadanie wpływu czynników stochastycznych (moral, panika) oraz środowiskowych (ukształtowanie terenu, warunki atmosferyczne) na wynik starcia pomiędzy Armią Koronną a wojskami Kozacko-Tatarskimi.

Problem naukowy, jaki projekt próbuje rozwiązać, dotyczy weryfikacji, w jakim stopniu zmiana parametrów początkowych (takich jak pogoda lub dyscyplina oddziałów) mogła wpłynąć na zmianę historycznego rezultatu bitwy, przy zachowaniu wierności historycznej charakterystyk jednostek.

Cele szczegółowe obejmują:

1. Opracowanie modelu formalnego zachowań jednostek wojskowych XVII wieku (husaria, piechota, artyleria) z uwzględnieniem ich parametrów bojowych.
2. Implementację algorytmów decyzyjnych agentów, w tym mechaniki morale, paniki oraz wyszukiwania ścieżki (pathfinding) w środowisku dyskretnym.
3. Stworzenie interaktywnego środowiska wizualizacyjnego pozwalającego na obserwację przebiegu bitwy w czasie rzeczywistym oraz analizę post-hoc (mapy ciepła).
4. Przeprowadzenie eksperymentów symulacyjnych dla różnych scenariuszy pogodowych (deszcz, mgła, pogoda słoneczna).

1.2 Oczekiwane rezultaty

Finalnym rezultatem projektu jest aplikacja symulacyjna działająca w architekturze klient-serwer, napisana w języku Python z wykorzystaniem biblioteki Mesa oraz frameworka Flask.

Oczekiwane cechy rozwiązania:

- **Ilościowe:** System obsłuży symulację z udziałem kilkudziesięciu niezależnych agentów reprezentujących oddziały, na mapie o wymiarach odwzorowujących pole bitwy, z krokiem czasowym (turą) odpowiadającym jednostce czasu rzeczywistego.
- **Jakościowe:** Model uwzględnia nieliniowe efekty walki, takie jak załamanie morale prowadzące do łańcuchowej paniki oraz wpływ terenu (błoto, rzeka) na mobilność wojsk.
- **Funkcjonalne:** Użytkownik będzie miał możliwość wyboru scenariusza początkowego, podglądu statystyk w czasie rzeczywistym oraz analizy historycznej bitew.

2. CHARAKTERYSTYKA PROBLEMU

2.1 Tło historyczne i teoretyczne

Bitwa pod Zborowem była jednym z kluczowych starć powstania Chmielnickiego. Charakteryzowała się znaczną dysproporcją sił oraz kluczowym znaczeniem terenu (rzeka Strypa, przeprawy mostowe) i fortyfikacji polowych. Modelowanie takich zjawisk wymaga podejścia, które uwzględnia nie tylko liczebność wojsk, ale przede wszystkim ich interakcje lokalne i psychologię pola walki.

2.2 Przegląd literatury

W literaturze przedmiotu dotyczącej symulacji wojskowych dominuje podejście oparte na równaniach różniczkowych (modele Lancastera), które jednak słabo radzą sobie z niejednorodnością jednostek i terenem. Dlatego w niniejszym projekcie wybrano podejście symulacji agentowej (ABM).

Podstawę merytoryczną dla parametrów jednostek oraz mapy taktycznej stanowiły opracowania historyczne zgromadzone w dokumentacji projektu:

1. *Architectural Studies* – analiza topografii i fortyfikacji Zborowa, co pozwoliło na wiernie odwzorowanie mapy kosztów ruchu.
2. *Bitwa pod Zborowem 15-16 sierpnia* – szczegółowy opis przebiegu starcia, wykorzystany do definicji scenariuszy i rozmieszczenia początkowego wojsk.
3. *Tatars, Cossacks and the Polish Army* – źródło danych na temat uzbrojenia, taktyki i morale poszczególnych formacji (np. różnice między jazdą tatarską a husarią).

Zastosowanie podejścia agentowego pozwala na emergencję zachowań globalnych (np. oskrzydlenie, ucieczka armii) z prostych reguł definiowanych na poziomie pojedynczego oddziału.

3. DANE PORÓWNAWCZE I WEJŚCIOWE

3.1 Dane wejściowe symulacji

Danymi wejściowymi dla modelu są parametryzowane charakterystyki jednostek oraz cyfrowa reprezentacja terenu. Dane te zostały pozyskane z literatury historycznej i przetworzone na formaty cyfrowe (pliki JSON, TMX).

3.1.1 Pełna charakterystyka jednostek

W symulacji zaimplementowano 13 unikalnych typów jednostek, podzielonych na dwie frakcje: Armię Koronną oraz Wojska Kozacko-Tatarskie. Parametry te zostały zaszyte w pliku konfiguracyjnym modelu i determinują zachowanie agentów. Poniższe tabele prezentują kompletny zestaw danych.

Tabela 3.1: Podstawowe atrybuty jednostek (HP, Morale, Dyscyplina, Obrona, Szybkość).

Jednostka	HP	Morale	Dysc.	Obrona	Szybkość
Armia Koronna					
Husaria	150	140	95	8	6
Pancerni	120	110	85	5	7
Rajtaria	110	100	90	6	6
Dragonia	100	95	85	4	5
Piechota Niemiecka	110	100	95	6	3
Pospolite Ruszenie	90	50	20	2	6
Czeladź Obozowa	60	90	40	0	5
Artyleria Koronna	50	90	90	0	1
Kozacy/Tatarzy					
Jazda Tatarska	85	80	70	1	9
Piechota Kozacka	115	110	80	3	4
Jazda Kozacka	100	90	75	3	7
Czerń	70	60	40	0	5
Artyleria Kozacka	40	80	80	0	1

Tabela 3.2: Zdolności bojowe jednostek (Atak, Zasięg, Amunicja, Szybkostrzelność).

Jednostka	Atak Wręcz	Atak Dyst.	Zasięg	Ammo	RoF	Uwagi
Armia Koronna						
Husaria	100	0	1	0	1.0	Elitarna ciężka jazda przełamująca
Pancerni	70	0	1	0	1.0	Jazda średniozbrojna, uniwersalna
Rajtaria	40	30	3	12	0.8	Ciężka jazda z bronią palną
Dragonia	30	25	4	15	1.2	Mobilna piechota konna
Piechota Niemiecka	25	35	5	20	1.3	Wysoka dyscyplina, silny ogień
Pospolite Ruszenie	20	10	2	5	0.8	Niska dyscyplina, podatność na panikę
Czeladź Obozowa	25	0	1	0	1.0	Słabo uzbrojona, zdeterminowana
Artyleria Koronna	5	150	15	30	0.25	Potężna siła ognia, bardzo wolna
Kozacy/Tatarzy						
Jazda Tatarska	30	15	4	40	1.8	Szybcy łucznicy
Piechota Kozacka	35	35	5	25	1.4	Znakomici strzelcy
Jazda Kozacka	50	0	2	0	1.0	Jazda średnia
Czerń	20	0	1	0	1.0	Liczni, słabo uzbrojeni
Artyleria Kozacka	5	130	14	25	0.25	Ostrzał obozu

Wartości parametrów (takie jak *rate_of_fire* czy *ammo*) wpływają bezpośrednio na logikę walki. Przykładowo, jednostki o niskiej dyscyplinie (Pospolite Ruszenie - 20, Czerń - 40) są znacznie bardziej podatne na panikę, co zostało opisane w algorytmach w Rozdziale 4.

3.1.2 Mapa i teren

Teren bitwy (plik `map.tmx`) został przekonwertowany na siatkę kosztów ruchu (`terrain_costs`). Koszty te wpływają na prawdopodobieństwo wykonania ruchu przez agenta w danej przestrzeni.

- Teren podstawowy: koszt 1.0.
- Teren trudny (lasy, wzgórza): koszt > 1.0 (zmniejsza szansę na ruch).
- Błoto (podczas deszczu): mnożnik kosztu x2.5.
- Rzeka: wysoki koszt (ciężko przekraczalne).
- Przeszkody (np. ściany obozu): koszt nieskończony (nieprzekraczalne).

4. MODEL FORMALNY

4.1 Szczegółowy model zachowania agenta

Logika decyzyjna każdego agenta (*MilitaryAgent*) jest wykonywana w każdej turze symulacji. Proces ten jest deterministyczno-stochastyczny: reguły są stałe, ale ich wynik zależy od rzutów prawdopodobieństwa (np. test morale, szansa na trafienie).

W modelu zaimplementowano zaawansowane mechanizmy psychologii tłumu, symulujące efekt domina na polu bitwy:

- **Panika Łącuchowa (Chain Panic):** Gdy jednostka nie zda testu morale i rzuci się do ucieczki, wywołuje to falę strachu u pobliskich sojuszników (w promieniu 3 pól), obniżając ich morale. Siła tego efektu jest tym mniejsza, im większa jest dyscyplina obserwatorów (dla zdyscyplinowanych żołnierzy efekt ten jest zeroowy).
- **Panika po Śmierci (Death Panic):** Eliminacja jednostki wywołuje silny wstrząs psychiczny u towarzyszy znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie, co może prowadzić do załamania całej formacji, nawet jeśli nie była ona bezpośrednio atakowana. Siła tego efektu zależy od dyscypliny analogicznie, jak w przypadku Paniki Łącuchowej.

Poniżej przedstawiono kompletny algorytm cyklu życia agenta (Algorytm 1), procedurę obsługi obrażeń (Algorytm 2) oraz dedykowaną procedurę obsługi ucieczki (Algorytm 3).

Algorithm 1 Główna pętla decyzyjna agenta (Step)

Input: Agent A , Grid G , Weather W

```

1: if  $A.HP \leq 0$  then
2:   return
3: end if
4: Zmniejsz  $A.fire\_cooldown$  jeśli  $> 0$ 
5:  $PanicThreshold \leftarrow 25 - (A.Discipline/5)$ 
6: if  $A.Morale < PanicThreshold$  and  $A.State \neq FLEEING$  then
7:   if  $Random(0, 100) > A.Discipline$  then
8:      $A.State \leftarrow FLEEING$ 
9:     Call TRIGGERCHAINPANIC( $A$ )
10:    Call MANAGEFLEEING( $A$ )
11:   end if
12: end if
13: if  $A.State == FLEEING$  then
14:   if brak ścieżki and Frakcja == "Armia Koronna" then
15:     Call MANAGEFLEEING( $A$ ) {Przelicz cel ucieczki}
16:   end if
17:   Call MOVE( $A$ )
18:   return
19: end if
20:  $Enemy \leftarrow \text{FINDENEMY}(A, \text{radius} = W.visibility)$ 
21: if  $Enemy$  istnieje then
22:    $Dist \leftarrow \text{DISTANCE}(A, Enemy)$ 
23:   if  $1 < Dist \leq A.Range$  and  $A.RangedDmg > 0$  then
24:      $Misfire \leftarrow 0.4$  jeśli  $W == Rain$  wpp.  $0.0$ 
25:     if  $A.Ammo > 0$  then
26:       if  $A.Cooldown \leq 0$  and  $Random() > Misfire$  then
27:          $A.State \leftarrow ATTACKING$ 
28:          $A.Ammo \leftarrow A.Ammo - 1$ 
29:         RECEIVEDAMAGE( $Enemy$ ,  $A.RangedDmg$ )
30:       end if
31:     else
32:       PATHTO( $Enemy$ ) {Brak amunicji, szarża}
33:       MOVE( $A$ )
34:     end if
35:   else if  $Dist \leq 1.5$  then
36:      $A.State \leftarrow ATTACKING$ 
37:     RECEIVEDAMAGE( $Enemy$ ,  $A.MeleeDmg$ ) {Walka wręcz}
38:   else
39:     PATHTO( $Enemy$ )
40:     MOVE( $A$ )
41:   end if
42: else
43:    $A.State \leftarrow MOVING_TO_STRATEGIC$ 
44:   PATHTO( $A.StrategicTarget$ )
45:   MOVE( $A$ )
46: end if

```

Algorithm 2 Procedura otrzymania obrażeń (Receive Damage)

Input: Agent A , Damage D

- 1: $Reduction \leftarrow Random(0, A.Defense/2)$
 - 2: $ActualDmg \leftarrow \max(1, D - Reduction)$
 - 3: $A.HP \leftarrow A.HP - ActualDmg$
 - 4: $MoraleLoss \leftarrow ActualDmg \times 1.5$
 - 5: **if** $A.Discipline > 80$ **then**
 - 6: $MoraleLoss \leftarrow MoraleLoss \times 0.7$
 - 7: **end if**
 - 8: $A.Morale \leftarrow A.Morale - MoraleLoss$
 - 9: **if** $A.HP \leq 0$ **then**
 - 10: **Call** TRIGGERDEATHPANIC(A)
 - 11: Oznacz agenta jako martwego
 - 12: **end if**
-

4.2 Algorytm ucieczki i regeneracji

Unikalnym elementem modelu jest zróżnicowana strategia ucieczki. Jednostki Kozackie zawsze uciekają do krawędzi mapy. Jednostki Koronne podejmują decyzję: jeśli Obóz (Centrum Leczenia) jest bliżej niż krawędź mapy i posiada wolne miejsca, agent spróbuje się tam schronić, aby zregenerować siły (HP i Morale).

Algorithm 3 Procedura wyznaczania celu ucieczki (Manage Fleeing)

Input: Agent A , Grid G

```

1:  $CurrentPos \leftarrow A.Position$ 
2:  $DistToEdge \leftarrow$  minimum dystansu do krawędzi (L, R, T, B)
3: if  $A.Action == "Armia Koronna"$  then
4:    $TargetCenter \leftarrow$  Najbliższe niezapełnione Centrum Leczenia
5:    $ShouldFleeToEdge \leftarrow True$ 
6:   if  $TargetCenter$  istnieje then
7:      $DistToCenter \leftarrow$  DISTANCE( $CurrentPos, TargetCenter$ )
8:     if  $DistToCenter \leqslant 2 \times DistToEdge$  then
9:        $ShouldFleeToEdge \leftarrow False$ 
10:    end if
11:   end if
12:   if NOT  $ShouldFleeToEdge$  then
13:      $Entrance \leftarrow$  GETENTRANCE( $TargetCenter$ )
14:     if  $CurrentPos$  na  $Entrance$  then
15:       Wejdź głębiej w strefę leczenia
16:     else
17:       CALCULATEPATH( $Entrance$ )
18:     end if
19:   else
20:     CALCULATEPATH(Najbliższa Krawędź Mapy)
21:   end if
22: else
23:   CALCULATEPATH(Najbliższa Krawędź Mapy)
24: end if

```

5. REALIZACJA PRAKTYCZNA

5.1 Założenia projektowe

W procesie realizacji systemu symulacji Bitwy pod Zborowem przyjęto następujące założenia projektowe, wynikające ze specyfiki modelowania agentowego oraz wymagań funkcjonalnych:

- **Architektura Klient-Serwer:** Rozdzielenie logiki symulacyjnej (Backend w języku Python) od warstwy prezentacji (Frontend w przeglądarce internetowej). Pozwala to na przeniesienie ciężaru obliczeń na serwer i łatwe zarządzanie stanem symulacji.
- **Dyskretna czasoprzestrzeń:** Model operuje na dyskretnej siatce (grid) odzwierciedlającej teren oraz w dyskretnych krokach czasowych (turach), gdzie jedna tura odpowiada ustalonej jednostce czasu rzeczywistego.
- **Autonomia agentów:** Każda jednostka wojskowa (agent) jest niezależnym bytem posiadającym własny stan (HP, morale, cel) i podejmującym decyzje na podstawie lokalnej percepcji środowiska (zasięg wzroku), bez centralnego sterowania.
- **Determinizm mapy:** Środowisko (teren, rzeki, przeszkody) jest statyczne i wczytywane z zewnętrznego pliku w formacie TMX, co gwarantuje powtarzalność warunków początkowych eksperymentów dla różnych scenariuszy.
- **Modułowość:** Struktura kodu (klasy `Model` i `Agent`) umożliwia łatwe dodawanie nowych typów jednostek poprzez konfigurację parametrów w słownikach, bez konieczności ingerencji w główną pętlę symulacyjną.

5.2 Komponenty sprzętowe

Symulacja nie wymaga specjalistycznego sprzętu serwerowego i może być uruchamiana na standardowych komputerach osobistych. Poniżej przedstawiono konfigurację

sprzętową, na której weryfikowano działanie rozwiązania:

- **Procesor (CPU):** Zalecany procesor wielordzeniowy (np. Intel Core i5/i7 lub AMD Ryzen 5) o taktowaniu min. 2.5 GHz. Mimo że biblioteka Mesa działa w głównym wątku, dodatkowe rdzenie wspierają obsługę serwera Flask i procesy systemowe.
- **Pamięć RAM:** Minimum 8 GB. Ze względu na przechowywanie obiektowej reprezentacji każdego agenta oraz macierzy kosztów terenu dla algorytmów ścieżki (pathfinding), zalecane jest 16 GB RAM dla zapewnienia płynności przy dużej liczbie jednostek (>100).
- **Karta graficzna (GPU):** Dowolna karta graficzna wspierająca standardy webowe (WebGL/Canvas API). Renderowanie wizualizacji odbywa się po stronie klienta (przeglądarki internetowej).

5.3 Oprogramowanie

Projekt został zrealizowany w oparciu o otwarte oprogramowanie (Open Source) i biblioteki dostępne w ekosystemie języka Python.

5.3.1 Język programowania i środowisko

- **Język:** Python w wersji 3.10 lub nowszej.
- **System operacyjny:** Windows 10/11, Linux (Ubuntu 22.04 LTS) lub macOS.

5.3.2 Wykorzystane biblioteki (Backend)

Kluczowe zależności projektu zdefiniowane w pliku `pyproject.toml/requirements.txt`:

- **Mesa (2.1.2):** Podstawowy framework do modelowania agentowego (ABM). Dostarcza kluczowe abstrakcje takie jak `Model`, `Agent`, `MultiGrid` (siatka wielowarstwowa) oraz `RandomActivation` (harmonogramowanie).
- **Flask (3.0.0):** Mikro-framework webowy służący do udostępniania interfejsu użytkownika oraz API, przez które frontend komunikuje się z modelem symulacyjnym (przesyłanie stanu gry JSON).

- **NumPy (1.24.0):** Biblioteka do obliczeń numerycznych, wykorzystywana do operacji na macierzach reprezentujących mapę kosztów terenu oraz do generowania analitycznych map ciepła (heatmap).
- **Pathfinding (1.0.4):** Implementacja algorytmu A* (A-Star), służąca do znajdowania optymalnych ścieżek ruchu dla agentów w złożonym terenie z uwzględnieniem kosztów ruchu.
- **PyTMX (3.31):** Biblioteka do parsowania i obsługi plików map stworzonych w programie Tiled Map Editor (.tmx).

5.3.3 Technologie webowe (Frontend)

- **HTML5 & CSS3:** Struktura i stylizacja panelu sterowania (Dashboard).
- **JavaScript (ES6+):** Logika klienta, obsługa asynchronicznych zapytań do serwera (Fetch API) oraz sterowanie renderowaniem.
- **Canvas API:** Wykorzystywane do rysowania mapy kafelkowej i sprite'ów agentów w wysokiej wydajności (60 FPS).

5.4 Instalacja i uruchomienie

Aplikacja symulacyjna jest oprogramowaniem wieloplatformowym i może być uruchamiana na systemach Windows, Linux oraz macOS. Do poprawnego działania wymagana jest obecność interpretera języka **Python w wersji 3.10** lub nowszej.

Proces instalacji i uruchomienia przebiega następująco:

1. **Instalacja zależności:** Wszystkie biblioteki zewnętrzne wymagane do działania symulacji (m.in. mesa, flask, numpy) zostały zdefiniowane w pliku konfiguracyjnym. Zalecane jest ich instalowanie w wyizolowanym środowisku wirtualnym (virtualenv) za pomocą menedżera pakietów pip:

```
pip install -r requirements.txt
```

2. **Uruchomienie serwera aplikacji:** Głównym punktem wejścia do programu jest skrypt app.py, który inicjalizuje serwer Flask. Należy go uruchomić z poziomu terminala:

```
python app.py
```

Po wykonaniu tego polecenia, w konsoli powinien pojawić się komunikat potwierdzający start serwera deweloperskiego (zazwyczaj: *Running on http://127.0.0.1:5000*).

3. **Obsługa symulacji:** Interfejs graficzny dostępny jest z poziomu przeglądarki internetowej. Należy wpisać w pasku adresu:

```
http://127.0.0.1:5000
```

Po załadowaniu strony użytkownik ma możliwość wyboru scenariusza początkowego oraz warunków pogodowych przed rozpoczęciem właściwej symulacji.

5.5 Szczegóły implementacji

5.5.1 Struktura projektu

Aplikacja została podzielona na moduły zgodnie z zasadą "Separation of Concerns" (rozdziału odpowiedzialności):

- `app.py`: Główny plik startowy aplikacji. Inicjalizuje serwer Flask i definiuje endpointy API (np. `/get_step`, `/reset_model`).
- `simulation/model.py`: Zawiera klasę `BattleOfZborowModel` dziedziczącą po `mesa.Model`. Odpowiada za inicjalizację świata, wczytanie warstw mapy z pliku TMX i zarządzanie globalnym stanem (np. pogodą).
- `simulation/agent.py`: Zawiera klasę `MilitaryAgent` dziedziczącą po `mesa.Agent`. Definiuje logikę zachowania pojedynczej jednostki, w tym mapę stanów (`IDLE`, `MOVING`, `ATTACKING`, `FLEEING`).
- `static/`: Katalog z zasobami statycznymi: skrypty JS, style CSS, grafiki sprite'ów (.png) oraz pliki map.
- `templates/`: Pliki widoków HTML renderowane przez silnik `Jinja2`.

5.5.2 Kluczowe algorytmy i mechanizmy

1. Inicjalizacja i obsługa mapy:

Model wykorzystuje bibliotekę PyTMX do wczytania pliku assets/map/map.tmx. Warstwa "Teren" jest iterowana, a właściwości kafelków (takie jak movement_cost) są konwertowane na macierz NumPy. Macierz ta stanowi podstawę dla siatki nawigacyjnej biblioteki pathfinding, gdzie wartości >1 oznaczają teren trudny (las, wzgórza), a wartości bardzo wysokie – przeszkody nie do przebycia.

2. System nawigacji i unikania kolizji:

Każdy agent, chcąc przemieścić się do celu (wroga lub punktu strategicznego), wywołuje metodę calculate_path(). Algorytm A* wyznacza listę współrzędnych (węzłów). Aby uniknąć nakładania się jednostek, zaimplementowano mechanizm dynamicznego blokowania węzłów zajętych przez inne żywe jednostki na czas wyznaczania ścieżki. Jeśli agent napotka zator, aktywuje licznik repath_timer, czekając losową liczbę tur przed ponowną próbą znalezienia drogi, co redukuje obciążenie procesora.

3. Pętla symulacyjna i wizualizacja:

Symulacja działa w trybie krokowym. Frontend wysyła żądanie HTTP GET na endpoint /update. W odpowiedzi serwer wykonuje metodę model.step(), która iteruje po wszystkich agentach, a następnie zwraca zserializowany obiekt JSON zawierający pozycje, typy i stan (HP, morale) wszystkich jednostek. Frontend czyści element <canvas> i przerysowuje scenę, co pozwala na płynną animację przebiegu bitwy.

6. REZULTATY SYMULACJI

Przeprowadzono serię eksperymentów symulacyjnych mających na celu zbadanie wpływu warunków pogodowych na wynik starcia oraz weryfikację parametrów bojowych poszczególnych jednostek w izolowanych środowiskach.

Zgodnie z przyjętą metodologią, dla każdego scenariusza głównego oraz eksperymentu syntetycznego wykonano po 20 powtórzeń symulacji, co pozwoliło na zebranie statystycznie istotnych próbek danych.

6.1 Wpływ warunków pogodowych (Scenariusz 2: Obrońca Wałów)

Analiza wyników dla Scenariusza 2 wykazała drastyczny wpływ zmiennych środowiskowych na efektywność Armii Koronnej, która w dużej mierze polega na przewadze technologicznej (broń palna, artyleria).

6.1.1 Pogoda słoneczna (Warunki bazowe)

W warunkach idealnych (`weather="clear"`), Armia Koronna osiągnęła absolutną dominację. Na 20 przeprowadzonych symulacji, strona koronna zwyciężyła we wszystkich 20 przypadkach (100% skuteczności).

- Średnia liczba ocalałych agentów koronnych wynosiła ok. 3-4 jednostki.
- Siły kozackie były zazwyczaj eliminowane zanim doszło do walki w zwarciu na pełną skalę, co potwierdza kluczową rolę zasięgu widzenia i celności broni palnej.

6.1.2 Ulewny deszcz

Włączenie modyfikatora `weather="rain"` doprowadziło do wyrównania szans. W 20 symulacjach odnotowano idealny podział wyników:

- **10 zwycięstw Armii Koronnej (50%)**
- **10 zwycięstw Kozaków/Tatarów (50%)**

Deszcz, poprzez redukcję mobilności i karę do obrażeń dystansowych, pozwolił siłom kozackim na częstsze doprowadzanie do walki wręcz, niwelując przewagę ogniomistrzów.

6.1.3 Gęsta mgła

Scenariusz z mgłą (`weather="fog"`) okazał się najtrudniejszy dla strony koronnej. Ograniczenie zasięgu widzenia (Line of Sight) uniemożliwiło efektywne wykorzystanie artylerii i muszkieterów na dystans.

- **Armia Koronna zwyciężyła tylko 4 razy (20%).**
- **Kozacy/Tatarzy zwyciężyli aż 16 razy (80%).**

Jest to odwrócenie trendu z pogody słonecznej, wskazujące, że w modelu widoczność jest parametrem krytycznym dla armii opartej na sile ognia.

Tabela 6.1: Zestawienie wyników Scenariusza 2 w zależności od pogody (na 20 prób).

Warunki	Zwycięstwa Korony	Zwycięstwa Kozaków	Dominacja
Słonecznie	20 (100%)	0 (0%)	Całkowita (Korona)
Deszcz	10 (50%)	10 (50%)	Brak (Równowaga)
Mgła	4 (20%)	16 (80%)	Znaczna (Kozacy)

6.2 Eksperymenty syntetyczne

W celu głębszego zrozumienia mechaniki starć, przeprowadzono trzy izolowane eksperymenty.

6.2.1 Eksperyment: Siła Ognia (Firepower)

Symulacja starcia Piechoty Kozackiej (15 jednostek) przeciwko Piechocie Niemieckiej (10 jednostek).

- **Wynik:** 16 zwycięstw Kozaków (80%) vs 4 zwycięstwa Korony (20%).
- **Wniosek:** Z wyłączeniem wyższej dyscypliny Piechoty Niemieckiej (95 vs 80), parametry bojowe obu jednostek są zbliżone (np. Niemcy: HP 110, Speed 3, Rate of Fire 1.3; Kozacy: HP 115, Speed 4, Rate of Fire 1.4). Pomimo wyższej dyscypliny Piechoty Niemieckiej, przewaga liczebna (15 do 10) po stronie kozackiej, w połączeniu z minimalnie wyższą szybkostrzelnością oraz szybkością, okazała się decydująca w otwartej wymianie ognioowej.

6.2.2 Eksperyment: Mobilność (Mobility)

Symulacja szarzy Jazdy Tatarskiej (20 jednostek) na pozycje Dragonii (10 jednostek).

- **Wynik:** 18 zwycięstw Dragonii (90%) vs 2 zwycięstwa Tatarów (10%).
- **Wniosek:** Dragonia, jako jednostka hybrydowa, wykazała się niezwykłą skutecznością. Kluczowa okazała się różnica w wytrzymałości i pancerzu: Dragonia posiada **100 HP i Obronę 4**, podczas gdy Tatarzy mają tylko **85 HP i Obronę 1**. Pozwoliło to Dragonom przetrwać ostrzał i wygrać starcie mimo dwukrotnej przewagi liczebnej wroga.

6.2.3 Eksperyment: Jakość vs Ilość (Quality vs Quantity)

Test legendy Husarii: 5 jednostek Husarii przeciwko 40 jednostkom Czerni (stosunek 1:8).

- **Wynik:** 19 zwycięstw Husarii (95%) vs 1 zwycięstwo Czerni (5%).
- **Wniosek:** Jest to najbardziej jednostronny wynik. Wynika on z dysproporcji statystyk: Husaria zadaje **100 pkt obrażeń** (natychmiastowa eliminacja Czerni mającej 70 HP), podczas gdy Czerni zadaje tylko 20 pkt obrażeń, dodatkowo redukowanych przez wysoką Obronę Husarii (8). Potwierdza to, że jednostki elitarne są w stanie pokonać nawet ośmiokrotnie liczniejszego, ale słabego przeciwnika.

7. DYSKUSJA WYNIKÓW

7.1 Interpretacja wpływu pogody na wynik bitwy

Uzyskane wyniki jednoznacznie wskazują, że czynnik pogodowy w modelu nie jest jedynie "kosmetycznym" dodatkiem, ale zmienną fundamentalnie redefiniującą balans sił.

1. **Dylemat Mgła vs Deszcz:** Co ciekawe, wyniki pokazują, że mgła jest znacznie groźniejsza dla Armii Koronnej (80% porażek) niż deszcz (50% porażek).
 - Deszcz nakłada kary do mobilności (Speed -3 dla kawalerii) i obrażeń dystansowych (mnożnik 0.3), co spowalnia grę, ale nadal pozwala na prowadzenie walki dystansowej, choć mniej efektywnej.
 - Mgła drastycznie ogranicza *Field of View* (pole widzenia) z 20 do 6 pól. Dla jednostek AI oznacza to, że artyleria i strzelcy nie "widzą" celu, dopóki ten nie znajdzie się w bezpośrednim sąsiedztwie. Pozwala to Kozakom na bezkarne podejście do wałów i narzucenie walki w zwarciu, w której ich przewaga liczebna jest decydująca.
2. **Stabilność w warunkach idealnych:** 100% wskaźnik zwycięstw w pogodzie słonecznej sugeruje, że przy dobrej widoczności parametry jednostek koronnych (zasięg, obrażenia) są wystarczające, by zniwelować przewagę liczebną wroga. Jest to zgodne z historyczną doktryną "ognia i żelaza", gdzie siła ognia miała łamać morale wroga przed zwarciem.

7.2 Analiza jednostek w świetle eksperymentów

Eksperymenty syntetyczne rzuciły nowe światło na balans poszczególnych klas agentów:

7.2.1 Fenomen Dragonii

W eksperymencie mobilności Dragoni pokonali dwukrotnie liczniejszą Jazdę Tatarską w 90% przypadków. Wskazuje to, że w modelu Dragonia jest jedną z najbardziej opłacalnych jednostek (cost-effective). Ich zdolność do przetrwania zmasowanego ataku lekkiej kawalerii wynika z wysokich parametrów defensywnych (HP 100, Obrona 4) w porównaniu do kruchej Jazdy Tatarskiej (HP 85, Obrona 1).

7.2.2 Mit Husarii potwierdzony

Wynik 95% zwycięstw w starciu 5 Husarzy na 40 Czerni pokazuje, że model poprawnie symuluje efekt "shock cavalry". Czerń, jako jednostka o niskich statystykach (Melee Damage 20), zadaje obrażenia, które są skutecznie redukowane przez pancerz Husarii (Obrona 8). Z kolei Husaria zadaje 100 pkt obrażeń, co przy 70 HP Czerni oznacza eliminację przeciwnika jednym uderzeniem. Oznacza to, że dla dowódcy inwestycja w drogich, elitarnych agentów jest bardziej opłacalna niż rekrutacja masowa słabych jednostek.

7.2.3 Krytyczna masa piechoty

W starciu ogniomu (Piechota Niemiecka vs Kozacka) jakość przegrała z ilością (wynik 4:16). Oznacza to, że w czystej wymianie ognia w modelu, po przekroczeniu pewnego progu liczebnego, nawet wyższa dyscyplina (Niemcy: 95) nie rekompensuje mniejszej liczby luf (Kozacy). Co więcej, Piechota Kozacka w modelu posiada minimalnie wyższy współczynnik szybkostrzelności (1.4 vs 1.3), co przy przewadze liczebnej przesądziło o wyniku. Jest to istotna obserwacja taktyczna – piechota zaciężna wymaga wsparcia innych formacji, by być efektywną.

7.3 Ograniczenia modelu i anomalie

Mimo spójnych wyników, zauważono pewne uproszczenia / ograniczenia symulacji:

- **Brak obsługi "kompletnej ucieczki" jednostek:** W przypadku, gdy jednostki uciekną na krawędź mapy, jednostki przeciwnie będą je ścigać, aby je wyeliminować. W rzeczywistości jednostki mogłyby kompletnie uciec z pola bitwy i zostać potraktowane jako pokonane. Może to wpływać na wydłużenie czasu trwania bi-

tew, np. w sytuacji, gdy jednostki muszą przebyć dużą odległość, aby wyeliminować zbiegłą jednostkę.

- **Skalowanie mgły:** 20% zwycięstw Korony we mgle może wydawać się historycznie zbyt niskie, biorąc pod uwagę, że obrońcy wałów znali przedpole. Model traktuje mgłę jako "absolutną ślepotę" dla AI, nie uwzględniając strzelania w strefy (area denial) bez widocznego celu.

7.4 Podsumowanie

Symulacja wykazała, że warunki pogodowe są kluczowym czynnikiem determinującym wynik Bitwy pod Zborowem. Model poprawnie odwzorował relacje sił: dominację technologiczną Korony w dobrych warunkach oraz przewagę masy Kozackiej w warunkach ograniczonej widoczności.

8. PODSUMOWANIE

W ramach projektu udało się zrealizować kompletną, działającą symulację bitwy historycznej. Osiągnięto wszystkie założone cele, a przeprowadzone eksperymenty dostarczyły istotnych danych analitycznych:

1. **Wiarygodny model jednostek:** Zaimplementowano 13 typów jednostek o unikalnych parametrach. Eksperymenty syntetyczne potwierdziły poprawność balansu, wykazując m.in. dominację elitarnej Husarii nad liczniejszą Czernią (95% zwycięstw) oraz wysoką efektywność Dragonii w starciu z lekką jazdą.
2. **Wpływ środowiska:** Potwierdzono hipotezę o kluczowym wpływie pogody na losy bitwy. Symulacje wykazały, że w warunkach idealnych Armia Koronna wygrywa w 100% przypadków, podczas gdy gęsta mgła odwraca te proporcje, dając 80% zwycięstw stronie kozackiej poprzez neutralizację przewagi ogniowej.
3. **Narzędzia analityczne:** Stworzono system zbierania danych i wizualizacji (dashboard, heatmap), który pozwolił na ilościową ocenę starć, w tym analizę wpływu "mgły wojny" i terenu na efektywność poszczególnych formacji.

Projekt pokazał, że narzędzia symulacji systemów dyskretnych (Mesa) mogą być z powodzeniem stosowane w cyfrowej humanistyce do weryfikacji hipotez historycznych. Wyniki eksperymentów "Jakość vs Ilość" oraz "Siła Ognia" dostarczyły ciekawych obserwacji na temat taktyki XVII-wiecznej, wskazując na granice efektywności dyscypliny w starciu z przewagą liczebną.

Jako kierunek dalszego rozwoju wskazać można implementację bardziej zaawansowanych algorytmów grupowych (boids) dla lepszego odwzorowania ruchu formacji oraz wprowadzenie trybu multiplayer, w którym użytkownicy mogliby wydawać rozkazy w czasie rzeczywistym, zmieniając cele strategiczne agentów.

Bibliografia

- Mandzy, Adrian. "Tatars, Cossacks, and the Polish Army: The Battle of Zboriv." In Fields of Conflict: Battlefield Archeology from the Roman Empire to the Korean War, red. Douglas Scott, Lawrence Babits, and Charles Haecker, 193–207. Potomac Books, 2009.
- Mandzy, Adrian O. "THE 1649 BATTLEFIELD OF ZBORIV: IDENTIFICATION OF PLACE AND PLANNING RECONSTRUCTION." *Architectural Studies* 5, nr 2 (2019).
- Kucharski, Wojciech. "Bitwa pod Zborowem 15–16 Sierpnia 1649 r." *Studia z Dziejów Wojskowości* VI (2017): 70-111.